

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: OT/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010119
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1623010119.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin poškodzovania cudzej podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 05. septembra 2023 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bydliskom D. XXX/XX, E. A. C.

sa uznáva za vinného, že

obžalovaný dňa 27. 02. 2023 v čase medzi 22:00 hod. a 22:25 hod. na adrese F. XXXX/XX E. G., pred rodinným domom poškodil údermi lopatou tam odparkované motorové vozidlo zn. Audi 4 combi, striebornej metalízy, EČ:H., VIN:I., r.v. 2011, na ktorom rozbil sklenú výplň na čelom okne a zadnom okne tohto vozidla, čím poškodenej J. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. L. XXXX/XX, H. - J. H., spôsobil škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške 1.529,93 Eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá:

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bydliskom ČSL. L. XXXX/XX, J. H. škodu vo výške 1.529,93 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal tunajšiemu súdu dňa 02.03.2023 obžalobu číslo 1Pv 66/23/1106 na v tom čase obvineného A. B. za spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. septembra 2023 obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a prípadnom ochrannom opatrení, a to oboznámením odborného vyjadrenia o výške škody, aktualizovaného odpisu z registra trestov, centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov.

Obhajkyňa obžalovaného v záverečnej reči uviedla, že ohľadom viny jej klient urobil vyhlásenie o vine, preto ho navrhla uznať ho vinným v zmysle obžaloby. Ohľadom trestu poukázala na to, že jej klient má syna M. 13 - ročného, ktorý toho času nastupuje do 7. triedy Základnej školy v G.. Jeho družka a matka jeho syna pracuje ako sanitárka na N., pracuje na smeny a to 12 hodinové, takže máva aj nočné smeny. Nakoľko obidvaja rodičia nemajú starých rodičov, ktorí by vedeli pomôcť so starostlivosťou o ich dieťa, nakoľko, keď otec bude vo výkone trestu a matka v službe, bude problém, kto by sa o dieťa postaral. Ešte nie je natoľko veľký, aby sa o seba postaral sám a zostal bez starostlivosti aspoň jedného rodiča. Uviedla, že jej klient pochybil, je si toho vedomý, ale hlavne kvôli družke, synovi, ako aj príjmu, ktorý zabezpečuje svojej rodine, cca 1000 Eur mesačne, by chcel naďalej pomáhať svojej rodine. To nebude môcť, ak by sa dostal do výkonu trestu. V prípade, že by nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody bude to pre jeho družku a syna likvidačné, nakoľko v súčasnosti žijú v prenajatom byte, kde mesačne platia nájom vo výške 620 Eur, taktiež syn chodí do športovej triedy v G., kde sa platí 50 Eur mesačne, musel by byť preložený do inej triedy, hoci má nadanie na šport. Taktiež nehovorí o iných výdavkoch na domácnosť, ako aj syna. Tiež dodala, že syn chodí do umeleckej školy, preto to, že sa jej klient dostane do výkonu trestu odňatia slobody, pocíť predovšetkým jeho družka a syn, čo bude v dnešnej dobe vzhľadom na stúpajúce ceny neúnosné. V jeho prípade preto navrhla súdu použiť 2 poľahčujúce okolnosti § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a navrhla mu uložiť trest domáceho väzenia, ktorý je v podstate alternatívou k trestu odňatia slobody, ďalej mu navrhla uložiť aj peňažný trest, aby to bolo dostatočné oproti trestu odňatia slobody, keďže klient si uvedomuje, že musí byť potrestaný za to, čo spáchal, bude dostatočne potrestaný iba on, ale neutrpiť tým jeho rodina.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky s poukazom na ustanovenia § 48 ods. 2 Trestného zákona, ako aj s poukazom na oboznámený register trestu, navrhol uložiť obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do stredného stupňa stráženia.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 245 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí až na 1 rok.

Obžalovaný má v registri priestupkov 11 záznamov v období rokov 2019 - 2023, v prevažnej väčšine pre priestupky spáchané proti občianskemu nažívaniu nasmerované voči osobnej integrite rôznych osôb či už fyzickými atakmi alebo verbálnymi vyhrážkami, tiež priestupky spáchané násilným konaním proti majetku dôsledkom čoho bolo poškodenie cudzej veci inej osoby, či priestupky nerešpektovaním nariadenia vlády SR v súvislosti s opatreniami proti ochoreniu Covid - 19.

Z registra trestov obžalovaného vyplynulo 6 záznamov, z toho v 5-tich prípadoch bol odsúdený za ich spáchanie vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Za spáchanie trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona bol pritom v minulosti odsúdený tiež rozsudkom Okresného súdu Malacky spisová značka 2T/68/2015 zo dňa 22.02.2016, právoplatným dňa 14.09.2016 a rozsudkom Okresného súdu Malacky spisová značka 1T/89/2017 zo dňa 23.10.2017, právoplatným dňa 23.10.2017. V poslednom z uvedených odsúdení bol súbežne uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Napokon naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice spisová značka 0T/75/2022 zo dňa 14.08.2022, právoplatným dňa 14.08.2022, pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, t.j. do 15.08.2024.

Súd ďalej zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti súd zistil tiež jednu - recidívu podľa § 37 písm. m) Trestného zákona nakoľko obžalovaný už bol v minulosti pred spáchaním prejednávaneho skutku súdne trestaný. Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný, k úprave trestnej sadzby nedošlo. Súd mal za to, že obžalovanému nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a to z dôvodu, že len samotné priznanie automaticky nespôsobuje aj priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo/77/2017).

S poukazom na citované ustanovenia zákona, opierajúc sa o vykonané dokazovanie súd preto konštatuje, že obžalovaný v plnej trestnej zodpovednosti spáchal úmyselný trestný čin, pričom s ohľadom na jeho závažnosť, pohnútky, ktoré obžalovaného viedli k spáchaniu trestného činu, prihliadnuc na výšku škodu, priebeh skutku, ako i všetky okolnosti veci, súd dospel k záveru, že v danej veci je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže stíhaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Obžalovaného možno s ohľadom na jeho profil vyplývajúci z registra trestov, i priestupkov, označiť za špeciálneho recidivistu, ktorý opakovane pácha násilnú trestnú činnosť, pričom ani nepodmienečné výkony dosiaľ uložených trestov neviedli k jeho náprave. Napriek tomu, že súd obžalovanému dal šancu viesť riadny život a preukázať nápravu, obžalovaný túto možnosť nevyužil a v skúšobnej dobe podmiennečného posledného odsúdenia, opätovne páchal násilnú trestnú činnosť, bez akejkoľvek reflexie a zdržanlivosti. V danom prípade preto súd vylúčil u obžalovaného uloženie akýchkoľvek alternatívnych trestov v zmysle obhajobného návrhu, keďže ich uloženie by bolo zjavne nedostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Obžalovaný svojím doterajším spôsobom života dal jasne najavo nerešpektovanie právneho poriadku Slovenskej republiky a pomerne častým páchaním priestupkov a násilnej trestnej činnosti, je možné uzatvoriť, že účel trestu u obžalovaného nemožno dosiahnuť miernejšou represiou. Súd pri ukladaní trestu nemôže zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný má 13-ročného syna, ktorého matka pracuje na smeny. Je evidentné, že počas 13tich rokov života syna obžalovaného, tento nemohol zabezpečovať patričnú starostlivosť o syna, z dôvodu výkonu viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody.

Berúc do úvahy priznanie obžalovaného má súd za to, že obžalovanému postačuje uložiť trest pri spodnej hranici trestnej sadzby, preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Takto uložený trest odňatia slobody predstavuje podľa úvahy súdu potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov uložený v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/89/2017 za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa 156 ods. 1 Trestného zákona a iné obžalovaný vykonal dňa 11. novembra 2017.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej J. K. škodu vo výške 1.529,93 Eur, ktorá sa týka poškodeného motorového vozidla, pričom vychádzal z dokladu, ktorý boli predložený do vyšetrovacieho spisu ešte počas prípravného konania (č. l. 40-42), ktorý nárok obžalovaný ani nenamietal a súd túto sumu považoval za nespornú.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.